

жъртвоприносители; никой другъ, освенъ тѣхъ, не-
ще да може да ми приноси темянь: но давамъ имъ-
сыноветъ на Леви, които ще ся грыжатъ за нѣщата,
що ще ми ся посвящаватъ: тѣ ще живѣятъ отъ нѣ-
щата, що ще ми ся подносятъ и ще зиматъ десе-
тѣтъ часть отъ скотоветъ и отъ земленытъ пло-
дове.“ Израйлтянитъ се тѣхъ дойдохъ на юдно място,
дѣто немаше никъкъ водъ и мѣмрехъ още. Моисей
и Ааронъ коленичихъ прѣдъ Бога, който каза на
Мойсеа: „Земи тоягѫтъ си и иди съ брата си възъ-
камика прѣдъ сичкия събранъ народъ; ты ще кажешъ
на камика да ти даде водъ и той ще ти даде.“ Мои-
сей и Ааронъ събрахъ народа, но сами тѣ непослу-
шахъ простодушно Божіютъ заповѣдъ, и вмѣсто
само съ думъ да кажатъ на камика, да имъ даде
водъ, тѣ го ударихъ два пъти съ тоягѫтъ си. Богъ
тогава каза на Мойсеа и на Аарона: „Пощо неповѣр-
вахте думѫтъ Божіи, то ще умрете и двамина прѣди-
да влѣзете въ обѣтованнютъ земи.“ И Богъ запо-
вѣда на Мойсеа да ся качи на планинютъ съ брата
си Аарона, и Елазара сестринъ синъ на Аарона:
Зарѣча сѫщо на Аарона да съблѣче священническы-
тъ си дрѣхы, и да гы даде на сына си, защото той
ще умрѣ. Ааронъ послуша Бога и веднѫга умрѣ.
Други юдинъ пѣтъ, Израйлтянитъ пакъ мѣмрехъ про-
тивъ Бога, който, за да гы накаже, прати противо-
имъ горителни зміи но народъ като ся покая, Богъ
заповѣда на Мойсеа да направи юдиъ мѣденъ (отъ-
тучъ) змій, и да тѣ дигне на въздухъ; и сички онѣзи,
които бѣхъ ухапани, и които поглѣднахъ на тази
земиъ оздравехъ завчасъ. Между туй, Израйлтянитъ
поискахъ дозволеніе отъ съсѣднитъ царе да прѣ-
миняятъ въ земиютъ имъ, като ся обричахъ, че нема